

Kopie
Afgeleverd aan: mr. B.S.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer C1596 / 2024
Repertoriumnummer 2024 / 1493
Datum van uitspraak 26 april 2024
Notitienummer griffie 2023/NT/851 - (...) - (...) - D.R.
Notitienummer parket-generaal 2023/PGG/2641 2023/VJ11/851

O.S.

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00003834896-0001-0024-01-01-1

2023/PGG/2641 - 2023/VJ11/851

Not.nr. BG37.F1.504812/2022

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. **PAYOKE VZW**, (ON (...))
 met zetel te (...),
 - burgerlijke partij -

2. nr. **L.R.**,
 met Roemeense nationaliteit,
 geboren te (...) (Roemenië) op (...),
 met adres te (...),
 woonstkiezende bij haar raadsman mr. B.S., advocaat
 met kantoor te (...),
 - burgerlijke partij -

tegen

1. nr. **(...)** (niet meer inzake)

2. nr. **(...)** (niet inzake voor het hof)

3. nr. **758** **D.R.**, (RRN (...))
 met Roemeense nationaliteit,
 geboren te (...) (Roemenië) op (...), wonende te (...),
 - beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

A

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

┌ PAGE 01-00003834896-0002-0024-01-01-4 ─┐

(art. 433*quinquies*, §§ 1, 1°, 2 en 4 en 433*novies* §§ 1 en 5, Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

(art. 433*septies*, eerste lid, 2° en tweede lid, Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,

(art. 433*septies*, eerste lid, 3° en tweede lid, Strafwetboek)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

(art. 433*septies*, eerste lid, 6° en tweede lid, Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet,

(art. 433*septies*, eerste lid, 7° en tweede lid, Strafwetboek)

1 te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 27 januari 2022 tot en met 12 mei 2022

door (...), (...), D.R.,

ten nadele van L.R., geboren te (...) op (...),

2 te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 januari 2022 tot en met 5 april 2022

door (...), (...), D.R.,

ten nadele van G.G., geboren te (...) op (...)

B

Onverminderd de toepassing van artikel 433*quinquies* Strafwetboek, tegenover een meerderjarig persoon, hetzij de prostitutie te hebben georganiseerd, buiten de gevallen die de wet bepaalt, met als doel het bekomen van een voordeel, hetzij prostitutie te hebben bevorderd, ertoe te hebben aangezet, te hebben aangemoedigd of te hebben vergemakkelijkt met als doel het, rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel, hetzij maatregelen te hebben genomen om het verlaten van de prostitutie te verhinderen of te bemoeilijken,

(art. 433*quater*/1, 433*quater*/6, eerste en derde lid en 433*quater*/8 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd tegen een kwetsbare meerderjarige ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,
(art. 433^{quater}/4 Strafwetboek)

1 te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 27 januari 2022 tot en met 12 mei 2022

door (...), (...), D.R.,
ten nadele van L.R., geboren te (...) op (...),

2 te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 januari 2022 tot en met 5 april 2022

door (...), (...), D.R.,
ten nadele van G.G., geboren te (...) op (...).

De feiten onder tenlastelegging B gepleegd voor 1 juni 2022 strafbaar zijnde ingevolge artikelen 66 en 380, § 1, 4° en § 3, 2° Strafwetboek, op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

Bijzondere verbeurdverklaring

(...)

D.R. wordt eveneens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 19.667 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de hierboven vermelde tenlasteleggingen zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

(Aandeel D.R.: 1/6 van 118.000 = 19.667 euro.)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.17, besliste bij vonnis van 10 mei 2023 op tegenspraak ten aanzien van D.R. als volgt:

“Op strafgebied

PAGE 01-00003834896-0004-0024-01-01-4

Ten aanzien van **D.R.**, derde beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B.2 niet bewezen in hoofde van de derde beklaagde en spreekt hem daarvoor vrij en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolgning zonder kosten.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging B1 bewezen.

Veroordeelt D.R. voor de tenlastelegging B1:

tot een **gevangenisstraf van 8 maanden** en tot een geldboete van **500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **4000,00 EUR**.

Bij toepassing van oud artikel 380 § 7 Sw., is de geldboete van 1 maal 500,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 4000,00EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaar vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf.

Ontzet beklaagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten overeenkomstig oud artikel 382 Strafwetboek **ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art.43 en art. 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van derde beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 5000,00 EUR.

Veroordeelt D.R. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR*
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $2/12 \times 1259,05 = 209,84$ EUR*

Overtuigingsstukken:

OS BADW6730, BADW6744, BADW6745, BADW6746, BADW6751 (telefoontoestellen): *Na vooraf datavrij te zijn gemaakt, beveelt de verbeurdverklaring gezien het zaken betreft die het voorwerp van de bewezen verklaarde feiten uitmaken of die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van ditzelfde misdrijf, zaken eigendom van de veroordeelden (art. 42, 1° en art. 43 Strafwetboek).*

OS BADW6752 (audiovisueel verhoor), BADW6753 (cd-rom), BADW6747 (cd-rom): *beveelt de opheffing van het beslag en stelt de voorwerpen ter beschikking van de procureur des Konings teneinde te handelen als naar recht.*

Voertuig (...): *beveelt de opheffing van het beslag en de teruggave aan eerste beklagde.*

Op burgerlijk gebied

1. Payoke vzw

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij Payoke vzw ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

(...)

Veroordeelt D.R. dienvolgens om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: de som van 916,00 euro, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

2. L.R. _____

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij L.R. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

– (...)

Veroordeelt D.R. dienvolgens om aan voormelde burgerlijke partij te betalen:

- *de som van 13.334,00 euro, meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 maart 2022 tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering;*
- *de som van 1.192,00 euro, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.*

–
Bepaalt dat de verbeurdverklaarde sommen worden toegewezen aan de burgerlijke partij L.R..

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt eerste en tweede beklagde solidair om aan de burgerlijke partijen Payoke vzw en L.R. als rechtsplegingsvergoeding de som van 1.500,00 euro te betalen.

Veroordeelt derde beklagde om aan de burgerlijke partijen Payoke vzw en L.R. als rechtsplegingsvergoeding 1.650,00 euro te betalen.

Houdt ambtshalve de eventuele overige burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. (zoals laatst gewijzigd bij wet van 08.06.2017 – BS 21.06.2017)."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge op:

- 6 juni 2023 door de beklagde D.R.; 6 juni
- 2023 door het openbaar ministerie.

Op diezelfde datum legden deze partijen een verzoekschrift neer, zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 15 december 2023 legde het hof met toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op 22 maart 2024.

Enkel de beklagde legde een conclusie neer. Hij deed dit tijdig.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 22 maart 2024:

- de beklaagde D.R., bijgestaan door meester V.K., advocaat met kantoor te (...);
het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door E.J., advocaat-generaal;
- de burgerlijke partijen de vzw Payoke en L.R., vertegenwoordigd door meester B.S.,
- advocaat met kantoor te (...).

Dit alles gebeurde in het Nederlands, met dien verstande dat de beklaagde zich uitdrukte in de Roemeense taal. Hij werd bijgestaan door de aangestelde tolk, die zorgde voor een vertaling van het Roemeens naar het Nederlands en omgekeerd.

2.1 De beide verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 10 mei 2023 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften of grievenformulieren met de grieven tegen het vonnis, zijn tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagde D.R. duidde in het grievenformulier nauwkeurige grieven aan over de schuld aan de telastlegging B.1, de straf (in ondergeschikte orde vraagt hij de opschorting) en de burgerlijke rechtsvordering (hij betwist de gevorderde bedragen en het feit dat hij schade zou hebben aangericht).

Ook het openbaar ministerie duidde een grief aan over de schuld, meer bepaald betwist het de vrijspraak voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.2. In de laatste rubriek van het grievenformulier gaf het openbaar ministerie aan volgeroep aan te tekenen en ook hoger beroep wat betreft de uitgesproken straffen. Door het volgeroep geeft het openbaar ministerie te kennen dat het, binnen de perken van het hoger beroep op strafgebied van de beklaagde, tegen het bestreden vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklaagde. Ook de grieven van het openbaar ministerie zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde D.R. en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

3. De raadkamer te Brugge verwees D.R. naar de correctionele rechtbank voor de telastleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2 bij beschikking van 3 januari 2023. De raadkamer nam verzachtende omstandigheden aan voor elk van deze telastleggingen.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het vonnis van 10 mei 2023 samen als volgt, waarbij de eerste rechter met de eerste beklaagde T.A. bedoelde, met de tweede beklaagde T.E. en met de derde beklaagde D.R.:

"Het dossier neemt een aanvang met de volgende informatie die de politie verkrijgt van de Roemeense politie op 11 april 2022:

"Op 09.03.2022 werd de politie van Galati op de hoogte gebracht van de verdwijning van de genoemde A.M. tijdens een feest georganiseerd in het dorp Plevna, gemeente Rediu, departement Galati – er zijn vermoedens dat ze naar het buitenland vervoerd was om daar als prostituee te werken.

Op 29.03.2022 keerde A.M. terug naar haar thuisadres en na haar verhoor door de strafrechtelijke onderzoeksinstanties werd het volgende vastgesteld:

Op 08.03.2022 werd A.M. gecontacteerd door de naam T.A., die haar vroeg om hem en zijn stiefbroer J.M. in België, Brugge, te vergezellen onder het voorwendsel van het vervoeren van een pakket. Aan de grens nam T.A. haar identiteitskaart en gsm af, waarna ze haar naar de stad Brugge vervoerde bij de accommodatie (...).

Na aankomst in de wooneenheid, werd A.M. overgenomen door T.E. en G.G., T.A. en J.M. hebben België verlaten.

T.E. en G.G. vertelden A.M. dat de reden waarom T.A. haar naar die plaats had gebracht, was om prostitutie te beoefenen. A.M. verbleef ongeveer 2 weken in dit pension, gedurende welke tijd ze erachter kwam dat T.E. en G.G. in de prostitutie werken met een ander meisje uit Galati die haarzelf voorstelde als 'R.' (een persoon die tot nu toe kon niet geïdentificeerd worden, maar haar foto's werden gevonden op de website www.redlights.be en we voegen ze hieronder bij).

A.M. werd door T.A. met geweld bedreigd om in de prostitutie te gaan werken via verschillende telefoongesprekken, maar ze weigerde en slaagde erin met de hulp van een andere persoon naar de Roemeense ambassade te gaan waar ze een nieuwe identiteitsakte ontving waarmee zij terugkeerde naar het land."

De politie ontvangt de link van de bewuste redlightsadvertentie en stelt vast dat er geadverteerd wordt met het Belgisch oproepnummer (...). De advertentie werd geplaatst op 11 april 2022 om 17.28 uur. Het oproepnummer (...) is gelinkt aan twee andere accounts, geïdentificeerd aan de hand van de foto's en een Belgische EU-kaart als tweede beklaagde. Via de website www.redlights.be treft de politie nog een advertentie aan van tweede beklaagde, waar het nummer (...) gelinkt is aan de advertentie.

Het account met foto's van L.R. op redlights is gelinkt aan het e-mailadres (...).

Op 17 mei 2022 contacteert een zekere 'P.' de website redlights met de vraag om twee advertenties betreffende "'R.' in Brugge (anal anal no condom)" offline te halen.

De politie slaagt erin om via 'P.' L.R., die ondertussen het (...) kon ontvluchten, te contacteren en zij wordt verhoord op 18 mei 2022. L.R. spreekt geen Nederlands, noch Engels.

L.R. verklaart dat zij in de handen gevallen is van een man die haar verplichtte om seksuele betrekkingen te hebben zonder voorbehoedsmiddelen waardoor zij thans besmet is met een SOA. Zij verbleef in een hotelkamer in Brugge en werd er onder controle gehouden door een neef en zijn nicht. Zij verklaart 7000 à 8000 per week verdiend te hebben, maar al het geld en haar documenten, waaronder haar geboorteakte, identiteitsdocumenten van Roemenië en Italië, werden ingehouden. Zij verklaart naar België gekomen te zijn op 27 januari 2022 met een minibus die ook instaat om het geld wekelijks naar Roemenië te versturen. Zij heeft niet moeten betalen voor deze reis, T.A. betaalde 150 euro.

T.A. beloofde L.R. dat zij als poetsvrouw zou werken samen met zijn nicht. Eens zij in de hotelkamer was, bleek dat ze zich moest prostitueren en heeft hij haar geslagen. Ze had blauwe plekken op haar armen en benen en weigerde om sekswerk te doen. Zij mocht de kamer niet verlaten en kon geen dokter consulteren. Zij verklaart niet naar de winkel te mogen gaan om eten. Als zij een klant ontving, bleef zijn nicht in de auto wachten tot de klant naar buiten ging. 'E.', later geïdentificeerd als tweede beklagde, kocht haar een telefoon met een Belgische simkaart die zij mocht bijhouden wanneer zij een klant had. Nadat ze de klant afgewerkt had, moest ze de telefoon gebruiken om 'E.' (T.E.) te verwittigen en werd de telefoon terug afgenomen door 'E.'(T.E.). In Roemenië had zij een telefoon maar eerste beklagde had deze afgenomen en haar gezegd dat ze een nieuwe telefoon zou krijgen in België.

L.R. verklaart dat zij non stop moest werken van 6 uur 's morgens tot middernacht of een uur 's nachts. Er waren dagen waarbij zij 25 of 30 klanten had. Het hotel werd betaald door T.A.. Op de 26^e van de maand moest het hotel betaald worden. Het bedrag was 1.250 euro per maand. L.R. verbleef in kamer 22.

De advertenties op redlights werden geregeld door eerste en tweede beklagde. Ze hadden dit op hun gsm staan. L.R. verklaart geen toegang te hebben om iets te doen, enkel kijken op de website. Tweede beklagde beantwoordde de oproepen via whatsapp of sms in het Engels omdat het Engels van L.R. onvoldoende was. De geadverteerde prijzen werden bepaald door eerste beklagde. De foto's op de website werden getrokken door tweede beklagde. Tweede beklagde maakte het profiel aan en heeft dat naar de gsm van eerste beklagde gestuurd zodat hij dit kon controleren.

Eerste beklagde zei haar dat ze alles moest doen wat de klant vroeg. Als hij opmerkingen zou krijgen van de klant, zou hij haar slaan. Tweede beklagde bevroeg de klanten of alles goed verlopen was. L.R. kon geen klanten weigeren.

L.R. diende ook escortewerk te verrichten. Tweede beklagde, voerde haar met een zwarte (...).

Eerste beklagde sloeg L.R. met een riem op de rechterpols anderhalve maand voor het verhoor. L.R. verklaart dat eerste beklagde haar in totaal zes keer geslagen heeft.

L.R. verklaart dat zij voordien nooit eerder seksuele diensten aanbod. Het is allemaal in België begonnen en zij werd gedwongen. Zij leerde eerste beklagde kennen via facebook in Roemenië. Hij stelde voor om elkaar te ontmoeten. Ze werd verliefd op hem en zij woonde twee weken bij hem. Hij stelde voor om naar België te komen.

L.R. verklaart verder dat "E." (T.E.) zich ook prostitueerde. Zij had evenwel niet veel klanten want zij gebruikte voorbehoedsmiddelen.

'P.' was een klant en hielp haar ontsnappen.

Op 3 juni 2022 wordt L.R. nogmaals verhoord. Zij verklaart dat er valse facebookprofielen worden aangemaakt waarvan zij screenshots nam. Op de valse facebookprofielen werden foto's geplaatst die eerder op redlights stonden. Die foto's zouden naar de vader van L.R. verstuurd geweest zijn waardoor haar vader geen contact meer wenst.

Na de berichten van eerste beklagde kreeg zij berichten van tweede beklagde dat zij naar haar moest gaan in het (...), zij zou daar haar documenten teruggeven. Zij verklaart dat eerste beklagde haar voortdurend uitvraagt over waar zij is en dat als zij niet terugkeert, hij haar van kant zal maken.

L.R. verklaart dat derde beklagde de neef is van eerste en tweede beklagde. Hij kwam volgens L.R. 's avonds het geld ophalen en bewaarde het bij hem thuis omdat er in het hotel dikwijls politiecontrole was. Elke zaterdagmorgen gaf hij het geld mee richting Roemenië met een minibus. L.R. verklaart dat derde beklagde naar het hotel kwam met een zwarte (...).

Op 12 augustus 2022 wordt G.G. verhoord. Zij verklaart op 26 januari 2022 toegekomen te zijn in België. Eerste beklagde is van België naar Roemenië gegaan om te praten met haar over het werk dat zij zou doen en hoeveel zij zou verdienen. G.G. ging akkoord met een verdeling van 50/50. Zij brachten haar naar België en beschouwden dit als een gunst die betaald moest worden.

G.G. is naar België gekomen met de hulp van tweede beklagde die haar gezegd had dat ze als poetsvrouw werkte. Toen ze in België toekwam, vertelde tweede beklagde wat ze eigenlijk doet. De afspraak was elk de helft van het geld en dat geld bleef bij tweede beklagde in de auto. Het geld werd naar Roemenië gestuurd en er was afgesproken dat als ze naar Roemenië ging, zij het geld zou krijgen. Eerste beklagde kwam iedere vrijdag het geld halen. Hij nam zowel het geld van haar als van L.R.. L.R. verdiende meer, ze verdiende iets van 8000 à 9000 euro per week.

Tweede beklagde had op haar gsm zowel het paswoord van de website redlights van G.G. als van 'R.' en 'M.'.

G.G. verklaart dat 'R.' slagen kreeg van eerste beklagde. Ze had soms een blauw oog en bulten op haar hoofd.

G.G. leerde een Roemeense man kennen, 'C.'. Op 5 april is G.G. bij 'C.' gebleven. Tweede beklagde had haar naar Roeselare gebracht en beval haar om naar buiten te komen omdat ze anders het huis en de auto van 'C.' zou beschadigen. Uiteindelijk beschadigde tweede beklagde de auto van 'C.' en is ze beginnen gooien met zaken en schoppen tegen de deur. Uiteindelijk belde tweede beklagde de politie en deelde ze mee dat G.G. gegijzeld werd door 'C.'. De politie kwam tussen en tweede beklagde verliet de plaats.

G.G. verklaart dat eerste beklagde de identiteitskaarten van de meisjes aan tweede beklagde gaf die deze verstopte in haar auto onder de achterbank. Het geld werd weggestoken in de middenconsole. Zij verklaart verder dat zij zelf beter werd behandeld dan de andere meisjes omdat tweede beklagde meter is van haar oudste zoon. De andere meisjes werden als vuil behandeld.

G.G. verklaart dat ze meer dan 13.000 euro verdiende in een periode van twee maanden. Zij verklaart dat zij akkoord was om 3.000 euro uit te lenen aan eerste beklagde, maar zij zag dat geld niet terug. Zij verklaart dat tweede beklagde de advertenties plaatste, maar zij kon wel zelf kiezen wie ze afhandelde en wie ze weigerde. Het was tweede beklagde die de prijzen bepaalde. De seks moest onveilig gebeuren want anders hadden ze geen klanten. Haar identiteitsdocumenten lagen bij tweede beklagde."

5.1 Sinds 1 juni 2022 is de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht (Wet 21 maart 2022, BS 30 maart 2022) in werking. Het seksueel strafrecht is grondig gewijzigd. De wet van 21 maart 2022 wijzigt ook de strafbepalingen met betrekking tot de prostitutie van meerderjarigen.

Als de wet tussen het tijdstip van de te last gelegde feiten en de dag van de uitspraak gewijzigd is, blijven de te last gelegde feiten steeds omschreven volgens de strafwet die van toepassing was op het tijdstip van de feiten. Een herkwalificatie van de feiten is dan niet aan de orde. De rechter moet in dat geval wel nagaan of de te last gelegde misdrijven ononderbroken strafbaar zijn gebleven. Bovendien moet de rechter als de straf, ten tijde van zijn beslissing bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, overeenkomstig artikel 2, tweede lid, Strafwetboek de minst zware straf toepassen.

5.2 Onder de telastleggingen A.1 en A.2 wordt de beklagde vervolgd voor mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie, met verzwarende omstandigheden. De wet van 21 maart 2022 wijzigde niets aan de delictomschrijvingen en de straffen in de artikelen van het Strafwetboek met betrekking tot mensenhandel. De bepalingen van artikel 433*quinquies*, §§ 1, 1°, 2 en 4 en artikel 433*septies*, eerste lid, 3°, 6°, 7° en tweede lid, zoals van toepassing op de feiten van de telastleggingen A.1 en A.2, zijn sinds de feiten onveranderd gebleven. Artikel 433*novies*, § 5, Strafwetboek wijzigde wel, in die zin dat die bepaling niet langer verwijst naar artikel 389 Strafwetboek. De wet van 21 maart 2022 heeft die laatste bepaling volledig opgeheven. Artikel 389, § 1, eerste lid, Strafwetboek bepaalde de ingangsdatum van de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, van toepassing

via artikel 433*novies*, § 1, Strafwetboek. Dit is sinds 21 maart 2022 opgenomen in artikel 433*quater*/6 Strafwetboek.

5.3 Het hof gaf hoger al aan dat als de wet tussen het tijdstip van de te last gelegde feiten en de dag van de uitspraak gewijzigd is, de te last gelegde feiten moeten worden omschreven volgens de strafwet die van toepassing was op het tijdstip van de feiten.

Het hof heromschrijft de feiten van de telastleggingen B.1 en B.2 daarom als volgt:

"B. Op welke manier ook eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid (art. 380, § 1, 4° en § 3, 2°, Strafwetboek),

- 1. te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 27 januari 2022 tot en met 12 mei 2022,
door D.R., ten nadele van L.R., geboren te (...) op (...),*
- 2. te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 januari 2022 tot en met 5 april 2022,
door D.R., ten nadele van G.G., geboren te (...) op (...)."*

De wetgever was van oordeel dat artikel 380 (oud) Strafwetboek kon weggelaten worden, omdat dit veelal viel onder mensenhandel in de strikte betekenis van het woord: slachtoffers van pooierschap kunnen immers slachtoffer zijn van mensenhandel met het oog op de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, als de constitutieve bestanddelen van mensenhandel verenigd zijn (artikel 433*quinquies* (oud) Strafwetboek; zie: Memorie van Toelichting, *Parl. St.*, Kamer, 2020-2021, doc 55, 2141/001, p. 71). Uitbuiting en exploitatie was ook vervat in artikel 380, § 1, 1°, 2°, 3° en 4° (oud) Strafwetboek.

Om een duidelijk onderscheid te maken met de bepalingen inzake mensenhandel, dat onder meer de uitbuiting viseert, voegde de wet van 21 maart 2022 een hoofdstuk "*Misbruik van prostitutie*" toe aan titel VIII van boek II van het Strafwetboek (Memorie van Toelichting, *Parl. St.*, Kamer, 2020-2021, doc 55, 2141/001, p. 72).

Artikel 433*quater*/1 Strafwetboek stelt volgende handelingen gepleegd tegen een meerderjarig persoon strafbaar:

- het organiseren van de prostitutie van een ander met als doel het bekomen van een voordeel, behalve in de gevallen die de wet bepaalt;

- het bevorderen, ertoe aanzetten, aanmoedigen of vergemakkelijken van prostitutie met als doel het, rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel;
- maatregelen nemen om het verlaten van de prostitutie te verhinderen of te bemoeilijken.

De feiten van de telastleggingen B.1 en B.2 zijn dan ook nog steeds en ononderbroken strafbaar gesteld, sinds 1 juni 2022 door artikel 433*quater*/1, eerste streepje, en 433*quater*/4 Strafwetboek. De straffen zijn dezelfde gebleven. De wet waar het eerste gedachtestreepje van artikel 433*quater*/1 Strafwetboek naar verwijst, is nog niet in werking.

6.1 Het misdrijf mensenhandel bestaat uit de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van controle over hem met het oog op één van de in artikel 433*quinquies*, § 1, Strafwetboek opgesomde doelstellingen, in dit geval de uitbuiting van prostitutie.

Mensenhandel vereist uitsluitend een bewegings- en een uitbuitingselement. De seksuele uitbuiting waar artikel 433*quinquies* Strafwetboek naar verwijst, houdt geen verband met dwang of gebrek aan toestemming. Hiermee wordt bedoeld dat de dader uit de mensenhandelactiviteit profijt wil halen of dat er profijt mee wordt gedaan.

D.R. heeft bij verhoor op 10 november 2022 toegegeven Paysafe kaarten te hebben gekocht voor T.E. (p. 2 strafdossier, OK 18, kaft 2). De verbalisanten vermoedden dat T.E. hiermee advertenties op de site redlights.be betaalde. De beklaagde gaf ook toe twee of drie keer boodschappen te hebben gedaan met L.R.. Ze deed haar boodschappen alleen, hij bleef niet bij haar tijdens het winkelen, zo stelde hij. G.G. kende hij naar eigen zeggen niet en het strafdossier spreekt dit niet tegen. Daarnaast blijkt uit zijn eigen verklaring, uit de WhatsAppberichten die hij met T.E. uitwisselde (p. 3 strafdossier, kaft 2) en uit de verklaring van L.R. (p. 3 strafdossier, OK 2, kaft 1) dat hij in opdracht van T.E. de dagopbrengsten van de prostitutie-activiteiten van L.R. ging ophalen aan het (...) in Brugge, waar L.R. zich prostitueerde. Hij deed dit naar eigen zeggen wanneer T.E. en T.A. zich in het buitenland bevonden.

Dit zijn geen daden die op zichzelf kunnen worden beschouwd als het werven, vervoeren, overbrengen, huisvesten van of het nemen van de controle over L.R. (telastlegging A.1) en/of G.G. (telastlegging A.2). Enkel T.A. en T.E. maakten zich hieraan schuldig en werden hiervoor definitief strafrechtelijk veroordeeld.

De handelingen die de beklaagde stelde, zouden hoogstens als daden van deelneming kunnen worden beschouwd. Het is nochtans onvoldoende zeker dat D.R. die daden stelde met het opzet bij te dragen tot de verwezenlijking van het misdrijf mensenhandel, zoals gepleegd door T.A. en T.E..

Bovendien blijkt uit niets dat de beklaagde op de hoogte was van of enigszins betrokken was bij de seksuele uitbuiting van G.G.. Deze dame vermeldde hem zelfs niet in haar verhoor (p. 7 strafdossier, OK 12, kaft 1).

Het hof bevestigt daarom de vrijspraak door de eerste rechter van de beklaagde voor de telastleggingen A.1 en A.2.

6.2 D.R. erkende bij verhoor op 10 november 2022 dat hij wist dat T.E. en T.A. werkten met prostituees in Brugge. Het telefonie-onderzoek toont aan dat hij tijdens de incriminatieperiode van de telastlegging B.1 zeer regelmatig telefonisch contact had met T.E., die zijn nicht was.

Uit de WhatsAppberichten teruggevonden in het gsm-toestel van T.E. komt naar voren dat D.R. 's avonds het geld ophaalde dat de prostituees die dag hadden verdiend (p. 3 strafdossier, kaft 2). In een gesprek van 25 april 2022 stelde hij voor om dit iedere twee dagen te doen, maar T.E. was daar niet mee akkoord en wilde dat hij het geld elke dag zou ophalen. T.E. gaf hem duidelijke instructies wanneer hij wel of niet moest gaan. Zo hield ze de beklaagde ervan op de hoogte of een meisje al dan niet een klant had. Als ze een klant had, moest hij niet gaan. Op 29 april 2022 vroeg de beklaagde T.E. of hij haar de rest van het geld moest geven, meer bepaald 5.740 euro. Hij schreef dat het geld was geteld en dat het op papier stond. Wat later kreeg hij een audiobericht van T.E. dat er nog iemand moest komen en dat het anderhalf uur zou duren. Ze vroeg hem om enkele minuten te wachten om die 80 euro af te halen. Tussen 23 april 2022 en 13 mei 2022 noemde hij bijna dagelijks bepaalde bedragen in zijn berichten naar T.E., gaande van 50 tot meer dan 5.000 euro, in totaal bijna 30.000 euro.

De beklaagde gaf bij verhoor toe dat die WhatsAppberichten inderdaad betrekking hadden op geld dat hij ophaalde bij de prostituees, in opdracht van T.E., enkel wanneer T.E. en T.A. thuis in Roemenië waren (OK 18, kaft 2). Hij zag geen andere prostituees dan 'R.' en 'D.' (niet verder geïdentificeerd in dit dossier). T.A. haalde het geld op zijn beurt bij hem op, waarvoor ze afspraken op de parking nabij het station "Strand" in Zeebrugge.

Op 3 juni 2022 verklaarde L.R. (p. 8 strafdossier, OK 2, kaft 1): "*D.R. is de neef van T. en P. (d.i. T.E.). Hij woont in Zeebrugge in een appartement. Het is hij die iedere avond het geld dat ik verdiend heb, kwam halen. De bedoeling was dat er niet veel geld in het hotel aanwezig was omdat er dikwijls politiecontrole was. Moest de politie dit geld vinden, dan zou het geld inbeslaggenomen kunnen worden. D.R. haalde het geld op en bewaarde het voor T. en P. bij zich thuis. Iedere zaterdagmorgen gaf hij het geld mee richting Roemenië met een minibus die bij hem thuis kwam. (...)*"

Verder tonen de WhatsAppberichten aan dat de beklaagde ook geregeld Paysafebiljetten aankocht voor T.E.. Hij stuurde haar daarvan foto's door (p. 3 strafdossier, meer

bepaald p. 7 tot en met 11 van proces-verbaal 508706/2022, kaft 2). Paysafe-biljetten zijn een manier om online contant te betalen, zonder bankkaart of creditcard. T.E. betaalde hiermee wellicht voor advertenties op redlights.be, maar het is niet duidelijk welke Paysafe-biljetten hebben gediend voor welke advertenties. Op 13 mei 2022 stuurde de beklaagde haar een foto van een handgeschreven document met daarin een soort boekhouding, een opsomming van data, uren en geldbedragen (in totaal 14.350 euro).

Minstens door het herhaaldelijk ophalen van de dagopbrengsten van de prostitutieactiviteiten van L.R., stelde de beklaagde daden van deelneming aan de exploitatie van haar prostitutie, zoals bedoeld in het oude artikel 380, § 1, 4°, Strafwetboek, hetzij de organisatie van de prostitutie van L.R., zoals omschreven in het huidige artikel 433^{quater}/1 Strafwetboek. Door deze daden verleende hij zodanige hulp dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66, derde lid, Strafwetboek). De beklaagde wist heel goed dat T.E. en T.A. de pooiers waren van L.R.. Hij haalde telkens grote bedragen op aan het hotel waar L.R. zich prostitueerde en ontmoette daarbij ook L.R. zelf. Aangezien hij in die omstandigheden zijn medewerking verleende, kan het niet anders dan dat hij het opzet had om tot de realisatie van dat misdrijf bij te dragen. Hij droeg bewust en met kennis van zaken bij tot het plegen van het misdrijf van de telastlegging B.1.

Het hof vult de telastlegging B.1 dan ook aan met de woorden: "*namelijk als mededader in de zin van artikel 66, derde lid, Strafwetboek, namelijk hij die door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp heeft verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd.*" Deze aanvulling verandert de aanhangig gemaakte feiten niet en voegt er geen feiten aan toe. Telkens het hof het hierna heeft over de telastlegging B.1, bedoelt het die zoals hier aangevuld.

Aangezien het hof de beklaagde niet schuldig acht als dader, maar slechts als mededader, is niet vereist dat hij zelf rechtstreeks of onrechtstreeks een financieel voordeel haalde uit de prostitutie van L.R.. Het is voldoende dat de hoofddaders dit deden, namelijk T.A. en T.E.. De beklaagde wist onmiskenbaar dat dit het geval was. Hij haalde het geld immers op in opdracht van T.E. en het ging om grote bedragen, die hij daarna aan T.A. overhandigde. Anders dan de beklaagde in conclusies voorhoudt, is niet vereist dat het beoogde financieel voordeel abnormaal zou zijn. Artikel 433^{quater}/1, eerste lid, eerste streepje, Strafwetboek, zoals van toepassing op deze feiten sinds 1 juni 2022, heeft het enkel over het bekomen van een voordeel, zonder meer.

L.R. is een jonge vrouw, op het ogenblik van de feiten 26 jaar, afkomstig uit Roemenië. Ze sprak Nederlands noch Engels. Ze verbleef permanent in het (...) in Brugge van waaruit ze zich prostitueerde. Ze had dus geen officiële, vaste verblijfplaats. Die omstandigheden zijn voldoende om te besluiten dat ze zich in een precaire sociale en administratieve toestand bevond. De beklaagde was daarvan zonder twijfel op de hoogte, nu hij haar regelmatig ontmoette bij het ophalen van de dagopbrengsten.

De telastlegging B.1 is dus ook voor het hof bewezen, inclusief de verzwarende omstandigheid.

6.3 Dit is niet het geval voor de telastlegging B.2. Uit geen enkel dossiergegeven volgt dat de beklaagde de prostitutie van G.G. heeft geëxploiteerd, of daaraan heeft meegeholpen. Uit niets blijkt dat hij ook de dagopbrengsten van de prostitutie-activiteiten van deze dame ophaalde, of met zekerheid op een andere manier betrokken was bij de organisatie van die activiteiten. Hij verklaarde tijdens het onderzoek deze dame niet te kennen en G.G. vermeldde hem in het geheel niet in haar verklaring. Terecht wees de eerste rechter er op dat in de WhatsAppberichten teruggevonden in het gsm-toestel van T.E. slechts vanaf 6 april 2022 sprake is van conversaties die wijzen op betrokkenheid van de beklaagde bij de exploitatie van de prostitutie. G.G. verklaarde dat ze op 5 april 2022 stopte zich te prostitueren in opdracht en voor rekening van T.E. en T.A. (p. 7 strafdossier, OK 12). De einddatum van de incriminatieperiode van de telastlegging B.2 is 5 april 2022.

Ook het hof spreekt de beklaagde om al die redenen vrij voor de telastlegging B.2.

7. De beklaagde pleegde de feiten van de telastlegging B.1 met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen slechts een straf toepast (art. 65, eerste lid, Strafwetboek).

De beklaagde is een vierendertigjarige man met de Roemeense nationaliteit. Hij werkt als vrachtwagenchauffeur in Zeebrugge, is gehuwd en heeft een zoontje van vier maanden. Zijn strafregister is blanco.

Het hof gaat niet in op zijn vraag om hem de gunst van de opschorting te verlenen. De feiten zijn daarvoor te ernstig. De beklaagde hielp mee de prostitutie van een kwetsbare jonge vrouw te exploiteren. Dergelijk misdrijf is een aanslag op de menselijke waardigheid, dat het slachtoffer herleidt tot een object, dat naar believen wordt uitgebuit voor persoonlijk geldgewin. Een strenge terechtwijzing is daarom noodzakelijk.

De straffen die het hof hierna bepaalt, leiden niet op onevenredige wijze tot zijn sociale declassering, noch belemmeren ze onevenredig zijn sociale reclassering. Zo de verblijfstitel van de beklaagde in het gedrang komt, is dit niet het gevolg van het weigeren van de opschorting, maar van het misdrijf dat de beklaagde pleegde.

De gevangenisstraf die het hof oplegt, is een passende en noodzakelijke maatschappelijke reactie, die de beklaagde de ernst van wat hij deed moet bijbrengen. Rekening houdend met zijn eerder beperkt aandeel in de feiten en nu de feiten voor hem beperkt zijn gebleven tot slechts een slachtoffer, verleent het hof gewoon uitstel voor de volledige gevangenisstraf. De beklaagde voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden.

Daarnaast legt het hof de beklaagde de hierna bepaalde geldboete op. Die is overigens verplicht. De geldboete die de eerste rechter voorzag, is volgens het hof evenwel te laag. Het hof twijfelt er niet aan dat T.E. de beklaagde vergoedde voor zijn hulp. Het is manifest ongeloofwaardig dat de beklaagde louter uit vriendschap of sympathie voor zijn nicht vele keren na zijn eigen drukke werkshift als vrachtwagenchauffeur, kosteloos de opbrengsten van de prostitutieactiviteiten van L.R. ging ophalen en die in bewaring hield tot T.A. ze kwam ophalen. Het staat volgens het hof dan ook vast dat de beklaagde daar zelf financieel beter van werd. De hierna bepaalde effectieve geldboete moet de beklaagde doen inzien dat zijn daden niet lonend zijn. Nu er slechts een slachtoffer was, moet de boete slechts een keer worden toegepast.

Het hof verhoogt de geldboete met 70 deciem. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklaagde er voldoende toe aan om de geldboete te betalen.

Tot slot ontzet het hof de beklaagde uit de rechten van artikel 31, eerste lid, Strafwetboek gedurende een termijn van vijf jaar (art. 382, § 1, eerste lid, Strafwetboek, sinds 1 juni 2022: art. 433^{quater}/6, eerste lid, Strafwetboek).

8. Het openbaar ministerie vorderde voor de eerste rechter met toepassing van de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring voor D.R. van 19.667 euro, namelijk een zesde van de totale vermogensvoordelen uit de telastleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2.

De eerste rechter herleidde het voor D.R. te verbeuren bedrag op 5.000 euro, onder meer rekening houdend met de vrijspraak voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.2.

Op de rechtszitting van 22 maart 2023 vroeg het openbaar ministerie deze beslissing te bevestigen.

Het hof wees er hoger al op dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat de beklaagde niet zou zijn vergoed voor zijn bijdrage aan de exploitatie van de prostitutie van L.R.. Geen enkel dossiergegeven laat echter toe om zelfs maar bij benadering te bepalen hoeveel vermogensvoordelen de beklaagde zelf daadwerkelijk heeft genoten. Om die reden wijst het hof de vordering tot verbeurdverklaring af.

9. Het hof bevestigt de beslissing over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg en het aandeel van de beklaagde daarin. Daarnaast is de beklaagde gehouden tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, zoals hierna bepaald. Deze kosten zijn ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde telastlegging B.1.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moet de beklaagde de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985

houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,90 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Overeenkomstig artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1, wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

10.1 De beklaagde is met toepassing van artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek gehouden om de schade te vergoeden die de burgerlijke partijen L.R. en de vzw Payoke hebben geleden als gevolg van het misdrijf van de telastlegging B.1 en die een door de beklaagde gepleegde fout uitmaakt.

De eerste rechter veroordeelde de beklaagde om aan de vzw Payoke een materiële schadevergoeding te betalen van 916 euro. Dit bedrag heeft betrekking op (het aandeel van de beklaagde in) de verblijfskosten van de residentiële begeleiding door de vzw Payoke van L.R.. De gevraagde morele schadevergoeding wees de eerste rechter af als ongegrond. Verder veroordeelde ze de beklaagde om aan L.R. zelf een schadevergoeding te betalen van in totaal 14.526 euro. Hiervan slaat 13.334 euro op (het aandeel van de beklaagde in) de aan L.R. ontnomen prostitutie-activiteiten. Het bedrag van 1.192 euro betreft het aandeel van de beklaagde in de morele schade van het slachtoffer.

De burgerlijke partijen vroegen het hof om deze beslissingen te bevestigen. Ze legden geen conclusies neer voor het hof.

10.2 De eerste rechter overwoog dat krachtens artikel 11, § 5 van de wet van 13 april 1995 houdende de bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en kinderpornografie de door de Koning daartoe erkende verenigingen en instellingen van openbaar nut in rechte kunnen optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven. De vzw Payoke is zo'n erkend centrum, gespecialiseerd in de opvang van slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel. Het stuk dat de vzw Payoke voor de eerste rechter neerlegde (zie stuk 5, zittingskافت in eerste aanleg), bevestigt dat de vzw sinds 27 juni 2022 en in elk geval tot 11 januari 2023, L.R. residentieel begeleidde. De vzw lichtte in datzelfde stuk toe dat ze dit deed in het kader van de procedure voor slachtoffers van mensenhandel, conform de artikelen 61/2 tot 61/5 van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 15 september 2006, en de artikelen 110*bis* tot 110*ter* van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007.

Het hof verklaart D.R. nochtans niet schuldig aan het misdrijf mensenhandel ten aanzien van L.R.. De vzw Payoke toont niet aan dat ze andere schade leed dan de verblijfskosten gemaakt in het kader van de residentiële opvang van L.R. en die in oorzakelijk verband zouden staan met de telastlegging B.1. De vzw Payoke is dan ook niet gerechtigd op schadevergoeding van de beklagde. Het hof wijst de vordering van de vzw Payoke tegen de beklagde daarom af.

10.3 Het staat voor het hof vast dat de hoger beschreven daden van deelneming die D.R. stelde aan het misdrijf van de telastlegging B.1, voor L.R. schade hebben veroorzaakt. Deze schade is zowel van materiële, als van morele aard.

L.R. vordert een materiële schadevergoeding voor de haar ontnomen inkomsten van haar prostitutie-activiteiten. De eerste rechter begrootte het aandeel van de beklagde hierin op 13.334 euro, rekening houdend met het feit dat hij slechts schuldig werd verklaard aan de telastlegging B.1, terwijl T.A. en T.E. ook schuldig werden verklaard aan de telastlegging A.1.

Het is aan de hand van het strafdossier onmogelijk om precies te bepalen hoeveel de prostitutie-activiteiten van L.R. hebben opgebracht. Wel is in de WhatsAppberichten tussen de beklagde en T.E. slechts vanaf 23 april 2022 sprake van bedragen die D.R. in opdracht van T.E. ophaalde. D.R. verklaarde dat hij de opbrengsten ophaalde van L.R. en van (de niet verder geïdentificeerde) 'D.'. Rekening houdend hiermee en met de in de berichten genoemde bedragen bepaalt het hof de inkomsten die de beklagde wederrechtelijk aan L.R. hielp ontnemen in billijkheid op 10.000 euro.

Het bedrag van 1.192 euro waartoe de eerste rechter D.R. veroordeelde, slaat op zijn aandeel in de morele schade van L.R.. De eerste rechter begrootte dit passend en billijk, onder meer rekening houdend met het gegeven dat de beklagde enkel schuldig is aan de telastlegging B.1, in tegenstelling tot T.A. en T.E. die eveneens schuldig zijn aan de telastlegging A.1.

De beklagde is interesten verschuldigd zoals hierna bepaald.

10.4 Met toepassing van artikel 162*bis*, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklagde, deze beklagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald

in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

De beklaagde is geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd aan de vzw Payoke, nu hij geen schadevergoeding is verschuldigd aan deze burgerlijke partij.

L.R. vorderde voor de eerste rechter een schadevergoeding van 123.175 euro in hoofdsom. In hoger beroep herleidde ze haar vordering tot wat de eerste rechter toekende, namelijk 14.526 euro in hoofdsom. De rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg bedraagt dan ook 7.500 euro, deze voor de procedure in hoger beroep 1.650 euro.

Uit niets blijkt dat het door de burgerlijke partij gevorderde bedrag volgt ofwel uit een klaarblijkelijke overwaardering die de normaal bedachtzame en zorgvuldige rechtzoekende niet zou hebben begaan, ofwel uit een te kwader trouw verrichte verhoging die als enig doel had op artificiële wijze het bedrag van de vordering op te trekken tot de hogere schijf. Er is geen reden om niet het basisbedrag toe te kennen.

11. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter over de overtuigingsstukken en tot het ambtshalve aanhouden van de (overige) burgerlijke belangen.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk;

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing over de overtuigingsstukken en tot het aanhouden van de overige burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

PAGE 01-00003834896-0021-0024-01-01-4

herkwalificeert de feiten van de telastleggingen B.1 en B.2 zoals in randnummer 5.3 van dit arrest beslist;

vult de telastlegging B.1 aan zoals in randnummer 6.2 van dit arrest beslist;

spreekt de beklaagde D.R. vrij voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.2, maar verklaart hem schuldig aan de feiten van de telastlegging B.1;

veroordeelt de beklaagde D.R. voor de feiten van de telastlegging B.1 tot een **gevangenisstraf van zes maanden** en een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 8.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent de beklaagde D.R. gewoon uitstel voor de volledige gevangenisstraf gedurende een proeftermijn van drie jaar;

verklaart de beklaagde D.R. voor een termijn van vijf jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

veroordeelt de beklaagde D.R. tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde D.R. tot betaling van een bedrag van 58,90 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde D.R. tot betaling van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde D.R. tot betaling van de kosten van de strafvordering in eerste aanleg voor het openbaar ministerie begroot op 5/12 van 1.259,05 euro;

veroordeelt de beklaagde D.R. tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 199,03 euro in beroep;

op burgerlijk gebied:

wijst de vordering van de burgerlijke partij de vzw Payoke af als ongegrond;

veroordeelt de beklaagde D.R. tot betaling aan de burgerlijke partij L.R. van een schadevergoeding van 10.000 euro, vermeerderd met de vergoedende interesten op 10.000 euro vanaf 20 maart 2022 tot op de datum van dit arrest, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten op de hoofdsom en de vergoedende interesten samen vanaf de dag van dit arrest tot de datum van volledige betaling, telkens aan de wettelijke interestvoet;

veroordeelt de beklaagde D.R. tot betaling aan de burgerlijke partij L.R. van een bedrag van 1.192 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van dit arrest tot de datum van volledige betaling, aan de wettelijke interestvoet;

veroordeelt de beklaagde D.R. tot betaling van de kosten van de burgerlijke partij L.R., daarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 7.500 euro in eerste aanleg en op 1.650 euro in hoger beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Kosten eerste aanleg: **€ 1259,05**

Kosten beroep:

Afschr. vonnis (1/2 van € 87,00): € 43,50

Afschriften akten HB: € 6,00

Opstelrecht ber. bekl.: € 35,00

Dagv. D.R.: € 32,83

Dagv. BP Payoke: € 30,78

Dagv. BP L.R.: € 32,83

€ 180,94

+ 10 % : € 18,09

Totaal : **€ 199,03**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer M.B., als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren B.M. en V.M. en in openbare rechtszitting van **26 april 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter M.B., in aanwezigheid van D.J., advocaat-generaal, met bijstand van griffier M.L..

